

अभिभाष्य (wie eben) adj. *anzureden*: न ते ऽहमभिभाष्यो ऽस्मि R. 2, 74, 7.

अभिर्भू oder अभिर्भू (von भू mit अभि) adj. *überlegen, übermächtig* (mit dem acc.): तद्विद्यमभिर्भूति RV. 8, 78, 6. अभिर्भू तत्रवर्धनं सपत्न्यम् न मृण्मि AV. 10, 6, 29. अग्रे सहस्वानभिर्भूति 11, 1, 6. RV. 1, 100, 10. 2, 21, 2. 8, 87, 2. 10, 166, 4. VS. 10, 28. 22, 30. AV. 2, 27, 1. 6, 97, 1. 9, 36. comp.: विद्या: पतना अभिर्भूतं नरम् RV. 8, 86, 10.

अभिर्भूति (wie eben) f. 1) *Ueberlegenheit*: अभिर्भूत्यै वृषम् CAT. Br. 13, 5, 1, 11. अभिर्भूत्यै स्वाहा KĀTJ. Çr. 25, 14, 16. — 2) *Geringschätzung* ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) *concr. überlegen, übermächtig*: वृषणम् RV. 1, 118, 9. तत्रम् 4, 21, 1. पौंस्यम् 10, 76, 2. besonders von Indra: तं भूभिर्भूतिर्जनानाम् AV. 6, 98, 2. RV. 1, 53, 3. 6, 19, 6. 10, 84, 6. 131, 1.

1. अभिर्भूत्यैऽस्य (अभिर्भूति + आस्य) n. *überlegene Kraft*: तस्मिन्मिमाशामभिर्भूत्यैऽस्य RV. 4, 41, 4.

2. अभिर्भूत्यैऽस्य (wie eben) adj. *von überlegener Kraft*, von Indra RV. 3, 34, 6. 48, 4. 4, 42, 5. 6, 18, 1. von Manju 10, 83, 4. vom Donnerkeil 1, 52, 7.

अभिर्भूय (von भू mit अभि) n. *Ueberlegenheit*: ऊर्जे वा बलाय त्वैऽसि सहेसे वा । अभिर्भूय वा राष्ट्रभूत्याय पर्यूहामि शतशोरदाय ॥ AV. 19, 37, 3.

अभिर्भूवन् (wie eben) adj. f. *वरि* *überlegen*: समजेषमिमा अहं सपत्न्यो-रभिर्भूवन् RV. 10, 159, 6. 5.

अभिमानस् (अभि + मानस्) adj. *dessen Geist auf Etwas gerichtet ist, strebend, verlangend nach*; am Ende eines comp.: धर्माभि° R. 2, 34, 32. युद्धाभि° 5, 38, 24. = सचेतस् Sch. zu BHATT. 5, 73.

अभिमानाय (denom. von अभिमानस्), अभिमानायते *streben, verlangen* gaṇa भूषादि: कातिं (विलोक्य) नाभिमानयेत् को वा BHATT. 5, 73. Sch. 1: = सचेता भवेत्, Sch. 2: = प्रीतमना भवेत्.

अभिमतार (von मन् mit अभि) m. *Wünscher, Verlater*: अहंकारमभिमतारमीश्वरम् M. 1, 14.

अभिमतव्य (wie eben) adj. *für Etwas zu halten, anzusehen*: न सा स्त्रीत्यभिमतव्या यस्या भती न तुष्यति PAKĀT. III, 154.

अभिमतु (wie eben) *Anschlag, Nachstellung*: एष वै रुद्रियो ऽग्निः स हैनमीश्वरः सपुत्रं सपशुमभिमतो: CAT. Br. 12, 5, 1, 16.

अभिमतल्लण (von मल्लप् mit अभि) n. 1) *das Anrufen, Anreden* H. 261. KAUÇ. 90. — 2) *das Besprechen, Einsegnen* KAUÇ. 7. यूपवृत्तस्य KĀTJ. Çr. 6, 1, 19. अपाम् 10, 7. 9, 8, 21. पात्राभि° JĀṢ. 1, 237.

अभिमान्य (von मन्य् mit अभि) m. = अधिमान्य TRIK. 2, 6, 16.

अभिमान्यु (अभि + मन्यु) m. N. pr. 1) ein Sohn des Manu KĀkshusha HARIV. 72. VP. 98. — 2) ein Sohn Arguna's von der Subhadra MBu. im VP. 439. N. 5. VP. 460. KATHAS. 9, 7. — 3) ein König, der Nachfolger von Nāgārguna (also auch in Verbindung mit einem Arguna), RĪGĀ-TAR. 1, 174. P. II, S. XVII. fgg. LIA. I, 476, N. II, 889. WEBER, Lit. 201 — 204. — 4) ein anderer König von Kāçmīra, ein Sohn Kshemagupta's, RĪGĀ-TAR. 6, 188. 289.

अभिमान्युपुर (अभिमान्यु + पुर) n. N. pr. einer Stadt, deren Gründung dem 3ten Abhimanju (RĪGĀ-TAR. 1, 175.) und der Mutter des 4ten (6, 299.) zugeschrieben wird.

अभिमान्युस्वामिन् (अभिमान्यु + स्वामिन्) m. N. pr. eines Tempels RĪGĀ-TAR. 6, 299.

अभिमार (von मार mit अभि) m. 1) *Todtschlag* H. an. 4, 232. MED. r. 242. — 2) *Kampf* AK. 3, 4, 56. 216. H. an. 4, 233. MED. — 3) *Aufstand des Heeres* (स्वबले साधसे) H. an. 4, 233. (स्वबलसाधने) MED. — 4) *Fesselung* GĀTĀDH. im ÇKDr.

अभिमर्द (von मर्द् mit अभि) m. 1) *Bedrückung, Gewaltanhuung* (अव-मर्दे) MED. d. 45. कृतो ऽभिमर्दः कुरुभिः प्रसक्त्य DRAUP. 6, 8. — 2) *Kampf* H. an. 4, 135. MED. — 3) *berauschendes Getränk* (मद्य) H. an.

अभिमर्दन (wie eben) 1) adj. *bedrückend, Gewalt anthuend*: परदारामि° R. 3, 36, 11. — 2) n. *Bedrückung, Besiegung*: तव तेनाभिमर्दनम् R. 6, 98, 8. लङ्कायाश्चाभिमर्दनम् 100, 7.

अभिमर्दिन् (wie eben) adj. *bedrückend, Gewalt anthuend*: धातृदारामि° R. 4, 17, 43.

अभिमर्श (von मर्श् mit अभि) m. *Berührung*: कृताभिमर्शम् — त्वया ÇĀK. 116. Das obj. im gen., das subj. im comp. vorangehend: पराभिमर्शो न तवास्ति KUMĀRAS. 3, 43. Vgl. अभिमर्ष.

अभिमर्शक (wie eben) adj. *berührend*, s. अभिमर्षक.

अभिमर्शन (wie eben) n. *Berührung*: सदाऽभि° KĀTJ. Çr. 9, 8, 19. 9, 1, 26, 1, 27. JĀṢ. 2, 284. बालधेरभिमर्शनम् (so zu lesen st. वल°) R. 2, 61, 19. Vgl. अभिमर्षण und शिवाभिमर्शन.

अभिमर्ष falsche Lesart für अभिमर्श M. 8, 352. R. 5, 84, 8: परदारामि°.

अभिमर्षक falsche Lesart für अभिमर्शक R. 1, 7, 14: परदारामि°.

अभिमर्षण falsche Lesart für °मर्शन R. 3, 46, 11: रामदारामि°, 6, 66, 26. 98, 47: परदारामि°.

अभिर्माति (von मा = मन् mit अभि) 1) adj. *nachstellend, feindlich*: अभिर्माति सैहो दृष्टे RV. 5, 23, 4. — 2) f. *Anschlag, Nachstellung*: अभिर्मातिं कथं स्य चित् । तिग्मे न दोदः प्रतिघ्नन्ति भूर्णयः RV. 8, 25, 15. 10, 69, 5. 84, 3. Weit häufiger *concr. Nachsteller, Angreifer* (m. Feind H. 729.): अग्रे सहस्व पतना अभिर्मातीरपास्य RV. 3, 24, 1. विश्वा स्पृधो अभिर्मातीर्जयेम् 10, 18, 9. 1, 25, 14. 3, 62, 15. 10, 102, 4. 116, 6. AV. 2, 7, 4. 19, 32, 6. सपत्न्यो वा अभिर्मातिः CAT. Br. 5, 2, 4, 16. Oft ist zwischen beiden Auffassungen nicht zu scheiden. — Vgl. °मातिन्.

अभिर्मातिर्जित् (अभिर्माति + जित्) adj. *den Nachsteller besiegend*: सप-त्न्यो नो अभिर्मातिर्जित् स्वे गये जागृक्षप्रयुच्छन् VS. 27, 3.

अभिर्मातिर्न् (von मा = मन् mit अभि) adj. *nachstellend, feindlich*: बा-धन्ते विश्वमभिर्मातिर्न् RV. 1, 83, 3. — Vgl. °माति.

अभिर्मातिर्षाह् (अभिर्माति + साह्) adj. *Nachstellung oder Angriff* (Angreifer) *überwindend*: तदिष्टो जायते वास्ये तद्दीरासो अभिर्मातिर्षा-ह् RV. 6, 7, 3. 1, 91, 18. 2, 4, 9. 6, 69, 4. 10, 47, 3. 104, 7.

अभिर्मातिर्षाह् (अभिर्माति + साह्) adj. *dass.* RV. 10, 83, 4. 128, 7. AV. 5, 20, 2. 11.

अभिर्मातिर्हन् (अभिर्माति + हन्) adj. *Angreifer vernichtend*, von In-
dra RV. 3, 51, 3. VS. 6, 32. 38, 8. vom Soma RV. 9, 63, 15. — VS. 5, 24. 12, 5.

अभिमाद्यत्क (von अभिमाद्यत्, part. praes. von मद् mit अभि) adj. *et-
was stammelnd*: अथ यत्सुरापाणमास । ततः कलविङ्कः समभवत्समात्सो
ऽभिमाद्यत्क इव वदत्यभिमाद्यन्निव हि सुरो पीत्वा वदति CAT. Br. 1, 6, 3. 4. 5, 3, 5.

अभिमान (von मन् mit अभि) m. 1) *hohe Meinung von sich, Hochmuth*.